

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 10 Listopada r. s. 1822 roku.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 4 listopada.

Przez ciąg kongressu, posyła się ztąd codzień szałafeta do *Werony*, i podobnie codzień przychodzi ztamąd do tutejszey stolicy. (G. War.)

Przez reskrypt gabinetowy cesarski do ministeryum spraw wewnętrznych w Wiedniu, rozkazano, ażeby wszystkie miejsca urzędów dworu austriackiego i władz im podległych wakujące, przez rok cały osadzone nie były (Zuschauer)

KRÓLESTWO LOMBARDZKO - WENECKIE.

Werona dnia 19 października.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Król Pruski opuścił to miasto 23 b. m. i udał się do *Wenecyi*. W podróży zwiedził osobliwości *Wicency*, górę *Berico* i kościół na niej znajdujący się, zwany *Madonna del Monte*; oglądał potem osobliwości w *Padwie*, a wsiadłszy w *Fuseina* na gondolę, przybył do *Wenecyi*, gdzie stanął w domu pod białym lwem. Zaraz po przybyciu udał się Monarcha na rynek ś. Marka, wszedł do kościoła tegoż nazwiska, a z niego na galerję, skąd jest piękny widok na konie weneckie. Obeyrzał potem zewnętrzną budowę pałacu dawnych Dogów weneckich. Następných dni, w towarzystwie *Xiążąt Wilhelma* i *Karola*, synów swoich, do *Wenecyi* 25 b. m. przybyłych, używał Monarcha kilkakrotnie przejażdżki po kanałach miasta, i zwiedził godniejsze widzenia osobliwości, mianowicie: akademię, galerję obrazów, sławną niegdyś zbrojownię, warsztat okrętów, szczątki *Bucentaura*; fabrykę szkła, i t. d. Dla nieszczęśliwych sierot greckich, które u współwyznawców swoich w *Wenecyi* znalazły schronienie, po wymordowaniu ich rodziców na wyspie *Cypru*, raczył Monarcha na ich utrzymanie wyznaczyć dar stosowny. Uobdzy gminy ewangelickie otrzymały także wsparcie od Króla, który 28 b. m. opuścił *Wenecyę*, i tąż samą drogą do *Werony* nazajutrz wieczorem powrócił. Zamiarem Monarchy jest zabawić w *Weronie* do 5 listopada, poczem uda się do *Rzymu*, dokąd go Papież zaprosił. Podczas tych wszystkich podróży, zachowywał Monarcha najszeisłsze incognito.

Podług gazety rzyckiej, *Zuschauer*, Królowa *Brezyljska*, z domu *Xiężniczka Austriacka*, d. 17 do *Werony* przybyła.

W *Medyolanie* odebrano wiadomość o blizkiem przybyciu *Pani Catalani*, do *Werony* jadącej.

W Ł O C H Y.

Korrespondent hamburski zawiera ze *Włoch* pod 22 października: Dnia 18 b. m. w *Wenecyi* uroczyście był obchodzony pamiętny dzień bitwy pod *Lipskiem*.

Rosyjski poseł przy dworze turyńskim zostający, *Hrabia Mocenigo*, d. 9 b. m. do *Werony* wyjechał.

Od granic włoskich dnia 25 października.

(z Gazety Warszawskiej)

Królewic szwedzki odwiedził d. 9 b. m. Oycę Świętego w *Rzymie*, i został przyjęty, jak dostojność jego wymagała.

Dnia 17 b. m. o godzinie 4tej po południu, wśród gwałtowney ulewy w *Wenecyi*, uderzył piorun w kopułę kościoła ś. *Piotra* i spalił ją. Reszta kościoła ocalała.

Wyrokiem z d. 25 września, przeznaczył Król neapolitański kary dla spiskowych z *Monteforte*, którym życie darował. Skazani zostali na więzienie od 18 do 19 lat, a *Guiseppe Macdonald*, na wygnanie z kraju do śmierci.

W nocy z d. 14 na 15 b. m. była wielka burza w *Neapolu*. Piorun uderzył w wieżę twierdzy *St. Elmo*, zapalił ją, i zabił dwóch żołnierzy, stojących na straży. Ulewa była tak wielka, iż cała niższa część miasta została zalana. Szum morza łączył się z hukiem piorunów, a dźwięk dzwonów odzywał się okropnie wśród świstu wichrów. Dało się oraz uczuć trzęsienie ziemi.

(z Kor. Warsz.) Z powodu wielkich szkód w owczarniach poczynionych, władze rządowe kantonu bazylejskiego nakazały obławę na wilków. Ubito trzech ogromnych. Jednego zastrzeliła młoda panna z *Auschwyli*; ugodzony przez nią w łeb, padł na miejscu, chociaż biegł największym pędem.

Od granic włoskich, dnia 26 października.

Ktoby był powiedział przed 30 laty, że mierne urodzenia kobieta z *Ajaccio* w *Korsyce*, zostawszy żoną nieszczęśliwego kupca w *Marsylii*, później wdową i w niedostatku będąca; w roku 1822 zrobi testament, w którym swojego wnuka, byłego Króla Rzymskiego powszechnym dziedzicem uczyni, a swoim 8miu żyjącym dzieciom (te są *Józef, Lucyan, Ludwik, Hieronim, Eliza, Paulina, Karolina i Hortensya*) każdemu 150,000 talarów rzymskich, czyli 960,000 zł. pol., i prócz tego czterem corkom *Lucyana* po 25,000 sztuków (160,000 zł. pol.) i swemu bratu (kardynałowi *Fesch*) pałac swój i kosztowne ruchomości, zapisze. (Kor. Warsz.)

Liworna dnia 25 października.

Znajdujący się tu Grecy odebrali listy od swoich rodaków, w których doniesiono, iż w dniach 20, 22 i 26 września, zaszły bitwy morskie, lecz, jak sami Grecy wyznają, żadney w nich nie odnieśli korzyści; ponieważ mieli wiatry przeciwne, nie mogli przeto użyć swoich statków palnych. Udało im się zapalić jedną algierską fregatę, lecz pożar ugasić zdołała. Grecki admirałski okręt dostał się między dwa tureckie okręty, które na niego uderzyły, lecz oddaliły się wkrótce, obawiając się ukrytego palnego statku. Ta obawa zdaje się być główną przyczyną, dla której tureckie okręty, tak rzadko zbliżają się do greckich. Około *Idryi* krążyło kilka wojennych francuzkich okrętów, które miały zatargi z grekami, strzelały nawet kilka razy do wyspy. (Korr. Warsz.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 28 października.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Porucznik *Wölfel*, który, jak wiadomo, schwycił *Jenerała Berton*, o mało co życia nie utracił. Odbywał właśnie służbę w mieście *Saumur*, i w nocy, gdy chciał wejść do domu, jakiś zbójca rzucił się na niego, wołając: Oto masz, na coś zasłużył i zadał mu raz sztyletem w serce. Szczęściem dla *Wölfela*, że miał na sobie surdut, i rana bynajmniej nie jest śmiertelną, lubo morderca z całej mocy ugodził. Dotąd sprawcy nie wysłędzono.

Baron Vitrolles wyjechał stąd do *Werony*; jest on ulubiony od *Xięcia d'Angouleme*, z powodu swojego niezmiennego przywiązania do zasad rojalistów.

(z *Gaz. Wzrsh.*) Wczora Hrabia Corbieres miał audyencyą u Xięcia *Monsieur*, gdzie bawił blisko półtorej godziny. Tegoż dnia przybył tu Pan *Juaguin de Villanueva*, mianowany posłem hiszpańskim do Rzymu.

Sąd kassacyjny trudnił się w tych dniach sprawą, której przedmiotem była summa 8 centymów (około 4 groszy polskich). W bliskości *Milhau* pewne towarzystwo wystawiło most na rzece *Tarn*, i żądało, aby każdy przechodzący płacił mostowe. Wielu mieszkańców z *Milhau* nie chciało przez most przechodzić; zapozwano ich więc przed sąd policyi miejskiej, gdzie bronili się twierdząc, iż żadne prawo nie przymusza ich iść koniecznie przez most, i że wolno im podług upodobania przechodzić przez most, lub też przepływać. Sąd policyi nie przyjął ich tłumaczenia, i skazał na zapłacenie kwoty, którą chcieli oszczędzić. Wszakże sąd kassacyjny uchylił całkowicie ten wyrok, i od tego czasu wolno jest każdemu mieszkańcowi, niechcącemu płacić mostowego, płynąć przez rzekę, lub wpiaw przechodzić.

Pan *Le Page*, oświadczył w *Monitorze*, iż sztylety ze *Solingen*, przytrzymane przez celników francuzkich na granicy, były dla niego przeznaczone, i są zwyczajnymi morskimi sztyletami. Przez omyłkę tylko zrobiono je na kilka cali dłuższe, i dla tego stały się podobne do zakazanych sztyletów; lecz dla tego wszelkie obelgi, które wielu z tego powodu przeciwko niemu wymierza, są bezzasadne. (Wydawca *Monitora* utrzymuje przeciwnie, iż znaki te mówią mocno przeciwko niemu).

Monitor donosi pod artykułem z *Wiednia*, iż Margrabia *Londonderry* dopóty zatrzyma przy sobie swego sekretarza, Pana *Gordes*, póki Pan *Rosse*, poseł angielski w *Berlinie*, nie zastąpi urzędu Margrabiego. Listy godne wiary z *Londynu* donoszą przeciwnie, iż Pan *Wellesley*, brat Vice-Króla Irlandyi i Xięcia *Wellingtona*, ma być następcą Margrabiego *Londonderry*. Mówią nawet w *Londynie*, iż nowy poseł wkrótce uda się w drogę i pojedzie prosto do *Werony*, gdzie odda N. Cesarzowi Jmci Austryackiemu listy wierzytelne i do obrad kongressu należeć będzie. Słychać, iż Xiążę *Wellington*, którego zdrowie znacznie jest osłabione, zaraz po przybyciu brata swego usunie się od wszelkich obowiązków, i pojedzie na zimę do *Florencyi* lub *Neapolu*. Pan *Wellesley* lepiej, niż kto inny, potrafi oświecić Monarchów względem stanu Hiszpanii i osób, które się tam na czele rządu znajdują: gdyż długo był posłem angielskim w *Madrycie*, i dopiero w zeszłym roku kraj ten opuścił. Zna więc dobrze stosunki kraju tego, równie jak Pan *Tatiszczew*, który w jedynym czasie, co i on, był posłem rosyjskim w *Madrycie*. *Dziennik Sternik*, donosi, że *Trapista* przybył do *Paryża*.

Urządzenie królewskie, miążące prezesów zgromadzeń wybierczych, dowodzi, iż strona Pana *Villele* ma jeszcze przewagę. Wszyscy prawie prezesowie tych zgromadzeń należą do prawego środka, a inni z prawej strony chętnie się także przylączą do Pana *Villele*. Wspomniane więc urządzenie, lubo przez Pana *Peyrronnet* podpisane, jest widocznie dziełem Pana *Villele*.

Pan *Villele* dotrzymuje obietnicy swojej, danej pod czas obrad w izbie deputowanych względem budżetu i wprowadza wielką oszczędność w wydziale swoim. Podobnie czynią inni ministrowie, a zatem nie tylko znacznego zmniejszenia podatków gruntowych, lecz nawet zniesienia albo przynajmniej ulgi podatków niestałych spodziewać się można.

Tak nazwane towarzystwo katolickie w Belgium, w celu upowszechnienia dobrych pism i myśli religijnych, oraz zamilowania spokoyności i porządku, kazało drukować znaczną liczbę exemplarzy pisma jeneralnego adwokata *Marchangy* w sprawie spisku roszelskiego, i przedawać je za bardzo małą cenę.

Jak w Niemczech, tak i we Francyi, dobrzy autorowie komedyj są coraz rzadszymi. Najznakomitszych w tym rodzaju mamy tu Panów: *Etienne*, *Duval*, *Picard*, *Audrieux*, *Merville* i *Gos-*

se. Pan *Etienne*, jako współwydawca dziennika *Konstytucyonista*, mało ma czasu do prac teatralnych. *P. Duval* jest obfitszym. Pan *Picard* napisał przeszło 80 sztuk, i niekiedy obdarza nas nowemi, które świetność jego przypominają. Młodzi poetowie piszą trajedyje, a starzy odpoczywają. Panowie tylko *Lemercier* i *Arnault*, czasem jeszcze co wydadzą. Młodymi tragikami są: *PP. Delavique*, *Vinnet*, *Arnault*, (syn), *Lebrun*, *Arcelot*, *Ladiers* i *Guiraud*.

W okolicach *Celles*, w departamencie *Puy de Dome*, osiadło 3ch pustelników, którym pewna dama pozwoliła miejsca w lesie. Mają dopiero lat 20 do 30, a dwaj z nich są braćmi nauki chrześcijańskiej; nie jedzą mięsa i chleba, ani piją wina.

Paryż dnia 29 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Onegdaj przed południem Xiążę *Blacas*, który d. 26 b. m. powrócił z *Rzymu* miał prywatną audyencyą u Króla, wraz z Hrabią *Villele*. Król był nieco słaby w tych dniach, ale już wczora o godzinie 3ciej, przejeżdżał się w towarzystwie Xiążąt *de Havre*, *Duras* i *d' Aparay*.

Vice Hrabia *Montmorency* spodziewany jest d. 10 p. m. na powrót z *Werony*.

Xiążę *Blacas* przywiózł z sobą potwierdzone układy między dworem naszym a Stolicą świętą względem granic dyecezyi, tudzież bulle, stanowiące trzy arcy biskupstwa w *Amiens*, *Nantes* i *Limoges*. Słychać, iż 24 biskupstw, które jeszcze przywrócone być mają, zostaną osadzone w roku przyszłym.

Dziennik Rozpraw umieścił d. 27 b. m. artykuł, tyczący się postępowania z Hiszpaniją, który inaczej brzmi, niż artykuły poprzednicze. Podług niego: nie wypada postępować gwałtem, lecz przez przyjacielskie układy; a gdyby te nie skutkowały, natenczas, rewolucją hiszpańską za miejscową zarząd uważać należy, i użyć przeciwko niej środków zaradczych: inaczej bowiem, gdyby gwałtowne wmięszanie się, nie poszło pomysłnie, pociągnęłoby za sobą skutki bardzo szkodliwe.

W departamencie *Dordogne* kazano chwycić i stawić przed sądem trzech podróbnych. Wszyscy mają pasporta. Pisma publiczne wymieniły ich nazwiska.

Pan *Constant* zapozwany został na d. 30 b. m. przed sąd policyi poprawczyj, ale nie chce się stawić.

Pan *Legracieux*, wydawca *Kuryera*, który dobrowolnie stawił się w więzieniu, został oskarżony o drugie przewinięcie i zapozwany na d. 30 b. m. przed sąd policyi poprawczyj, a to za umieszczenie pisma Pana *Constant* do Pana *Carrere*, podprefekta w *Saumur*, przez co postąpił sobie wyraźnie przeciwko prawu, zabraniającemu umieszczania w dziennikach pism, wymierzonych na urzędników publicznych.

Wystawienie na teatrze sztuki *Ferdynand Corze*, dało powód do rozruchów w *Tuluzie*. Widok czerwonej chorągwi hiszpańskiej, sprawił już dawniej, nieprzyjemne zaburzenia, czego podczas wystawienia tej sztuki d. 20 b. m. zaniechano. Kilka młodych ludzi domagało się tego, zaczęto hałasować, gwizdać, stukać i przeszkadzać grającym aktorom. Nazajutrz nastąpiło kilka pojedynków. Policya teatralna okazała stałość i przytłumiła wszystkie hałasy.

Korpus obserwacyjny francuzki pasuwa się ku granicy hiszpańskiej. Jenerał *St. Hilaire* przeniósł swoją główną kwaterę do *St. Jean de Luz*, gdzie stać będzie gty pół lekkiej piechoty liniowej.

Paryż, dnia 30 października.

(z *Gazety berlińskiej*.)

Król Jegomość przez kilka dni był nieco słaby; jednakże pomysłniejsze są wiadomości, że nowu Najjaśniejszy Pan będzie mógł wyjeżdżać.

Nie potwierdziła się pogłoska, że Najjaśniejszy Pan d. 30 miał odprawiać przegląd gwardyi i załogi na równinach *Sablons*.

W nocy z dnia 29 była niespokoyność w zamku królewskim z przyczyny mocnego huku, który się dał słyszeć. Żołnierz stojący na straży, przy-

padkiem wystrzelił z karabina; kula uderzyła w stolowanie. Natychmiast poruszyły się wszystkie główne straża.

Ponieważ profesorowi *Guizot* zabroniono było kończyć na rok 1823 rozpoczęte lekcye historyczne; przeto on dał je do druku, pod tytułem pamiętnikow do historii odmian w Anglii z historycznymi uwagami, objaśnieniami i przedmową.

Paryż dnia 30 października.

(z *Gazety Berlińskiej*.)

Oskarżeni *Grandmesnil* (nieobecny) *Baudrillet*, *Fournier* i *Rousseau*. odesłani zostali od sądu w *Saumur* do królewskiego sądu w *Angers*. Pierwszy z nich oskarżony jest, że był głównym dowódcą na wywrócenie rządu królewskiego; drudzy że byli jego współnikami. Oprócz nich mają jeszcze bydź za współwinnych uznani, i do sądu powołani, *Por*, *Delalande* i *Poulani*.

(z *Korr. Hamb.*) W *Cambrais* znalezione kości sławnego biskupa *Fenelona*, z wielką uroczystością złożone zostały w kościelną katedralną.

D. 26 po południu ministrowie zebrawszy się u *Hr. Corbieres*.

P. Belzoni miał zaszczyt złożyć Królowi *Jmci* swe dzieło o Egipcie.

D. 27 w klasztorze królewskim *Temple*, w którym xienią jest *Xięża Ludwika*, *Adelaida Bourbon Condé*, *Arcey*-biskup paryżki dopełniał obrzędu kościelnego święcenia 4ch dzwonów: kuznami byli Król *Jmci* *Ludwik XVIII* i *Madame*, których *Xięże Duras* z małżonką swą zastępowali; dzwonom na wrzecie dano imiona: *Ludwik*, *Maryja Benedykt*, *Stanisław*, *Teresa*, *Xawery*, *Antoanetta* i *Karol Elżbieta*.

HISZPANIJĄ.

Madryt, dnia 15 października.

(z *Korresp. Hamburgskiego*.)

Od kilku dni nie odbieramy tu żadnej wiadomości z *Nawarry* i *Arragonii*.

Zdaje się, że podane od rządu warunki względem utworzenia towarzystwa patriotycznego, pierwsi już wiadomymi były; gdyż od kilku dni pracują w klasztorze *ś. Tomasza* nad wyprzedzeniem sali, w której dnia 24 b. m. rzezone towarzystwo swe posiedzenia rozpocznie.

Rozeszła się dzisiaj po południu pogłoska o odniesionem zwycięztwie przez jenerala *Quesada* nad jeneralem *Espinosa*.

Pan *Romero Alpuente*, dawniey deputowany i prezydent audyencyi terytorialney, pod salą kortezow odbywał straż, jako prosty żołnierz milicyi.

Barcelona dnia 16 października.

(z *Korrespondenta hamburskiego*.)

O działaniach wojska konstytucyjnego ciągle jeszcze w nieprzebytey zostajemy ciemności. *Mina* ciągle odbiera wzmocnienia, i stoi dotąd w *Calaf*.

Półkownik *Costa* przez odezwey wydaną do tutejszych mieszkańców z dnia 11 b. m. wezwał nasze miasto, aby się do oręża wzięło.

Od granic hiszpańskich, dnia 19 października.

(z *Gazety berlińskiej*.)

Gazeta rejeneyi urgelskiej, dochodząca do dnia 15, prócz mocney odezwy Barona *Eroles*, nie zawiera nic ważnego. W prywatnym zaś liście z *Urgelu* pod dniem 18 dowiadujemy się, iż wojsko rojalistow podzielone jest na dwa korpusy i kilka dywizyj. Pierwszy korpus jest w *Katalonii* pod dowództwem Barona *Eroles*, liczący 27.000 ludzi piechoty i 860 jazdy. Drugi stoi w *Nawarrze* i *Biskai*, ma 7000 ludzi piechoty i 2.500 jazdy. Dowodzi nim jenerał *O'Donel*, dawniejszy gubernator starey *Kastylii*. Dywizye korpusow katalońskich zostają pod jenerałami *Valero*, *Rumagosa*, *Badals* i *Vinc. Quesada*. Jenerał *Fleyres* jest naczelnikiem sztabu w *Katalonii*. Inne 4 dywizye osadzają brzegi *Katalonii*, i aż się do granic *Arragonii* rozciągają. Od północy ku *Cardagna* z oddziałami partyzantow stoją półkownicy *Miralles* i *Costa*, *Malavilla* i *Tarazona*. *Mina* i *Zaragoza*, obawiając się *Erolesa*, cofnęli się, pierwszy do *Lerida*, a drugi do *Saragossy*. Wszakże podług innych doniesień, *Mina* stał pod *Calaf*. D. 8 b. m. jenerał *Badals* stoczył bitwę pod *Castelfolit*, gdzie

szesćset konstytucyonistów poległo. Od czasu kłęski *Tabuercas*, gdzie 1200 konstytucyonistów poległo, była to pierwsza i jedyna bitwa. Korpus *Nawarry* utrzymuje jedną dywizyą lekkiego wojska w *Arragonii*, a drugi ku *Biskai* posunął. *Espinosa* zmuszony był później oddać się zpod *Irati*. Na wielu miejscach rojalisci posiadają mocne stanowiska, i zaczętnie działać zaczynają. Podług wiadomości z *Bajony*, aresztowanym został cały urząd municypalny w *Pampelunie*, za porozumiewania się z rojalistami i rejencyą, i ma bydź pod sąd kryminalny oddany.

Kilku znajomych zbiegow francuzkich, *Nantil*, *Dupuy*, *Delon*, *Delamotte*, i t. d. utrzymuje się w *Pleucia*, małym porcie biskajskim, i miejsce to dosyć mocno obwarowali.

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 13 października.

(z *Gazety berlińskiej*.)

Król *Jmci* kazał ogłosić następujący wyrok: Zycząc sobie w każdym zdarzeniu uczucia moje z opinią narodu pogodzić; zmuszony jestem naganie postępowanie *Xięcia* *Następcy* tronu, tyczące się przestąpienia postanowień *Kortezów* i t. d. z tego powodu wydałem zalecenia, aby w dniu 12 b. m., jako dniu imienin *Xięcia* *Następcy* tronu, zwyczajnego okazywania radości zaniechano, dopóki rzezony *Xięże* nie okaże się bydź godnym łaski naszey królewskiej, przez uległość prawom i moim królewsko oycowskiem rozkazom. Minister spraw wewnętrnych stosowne w tey mierze uczyni rozporządzenia Król *Jan VI*.

Do *Bahia*, *Montevideo*, i t. d. posyłają exemplarze drukowanej konstytucyi. Takoz wysyłają okręty z uwiadomieniem o zaprzysiężeniu przez Króla konstytucyi do *Madery*, *Azory*, *Fernambuco*, *Rio-Janeiro*, przylądka *Dobrey nadziei*, *Maranhao* i *Riogrando*.

ANGLIA.

London dnia 26 października.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Pan *Wilson*, któremu policya kazała wyjechać z *Paryża*, przybył tu z rodziną swoją.

Odebrano tu wiadomość od *P. Bowring*, uwięzionego w *Calais*, iż teraz wolno go odwiedzać, lecz na noc zamykany bywa w *brudney izbie* między zbrodniarzami

Baron *Lascases*, syn *Hrabiego Lascases*, ogłosił w jednej z tutejszych gazet, iż uderzył *P. Hudson Lowe*, byłego wielkorządcę wyspy *ś. Heleny*, za oszkalowanie swego oycą; że potem wyzwiał go na pojedynek, lecz *Lowe* nie chciał stanąć; i że teraz chce mu dać zadosyć uczynienie. *Policya*, której Pan *Lowe* donosił o tém, nie może dotąd wysledzić spomnionego Barona.

Dyrektorowie kompanii wschodnio-indyjskiej obrali wczora *Lorda Amherst* Naczelnym Wielkorządcą *Indy* wschodnich.

Gazeta ministerjalna *Kuryer* uskarża się mocno na podłe potwarzanie i zniewagę mężow, którzy popierają zasady prawości. Przywodzi przykład *Xiężca Wellingtona*, który bez względu na słabość zdrowia podjął się zlecenia, zmierzającego do pomyślności i bezpieczeństwa, nie tylko *Anglii*, lecz oraz całej *Europy*, a wszelako nie jest wolnym od napaści.

Pan *Canning* odebrał znowu wczora wieczorem listy od *Xiężca Wellingtona* z *Werony*.

Podróźni, którzy wrócili z lądowej wyprawy ku północnemu biegunowi. mniemają, iż *Kapitan Parry* będzie mógł okrążyć lody, i dostać się na morze południowe.

Od dwóch tygodni zamknięto tu domy, w których bywały gry azardowe; kilku oraz grających anglikow i cudzoziemcow uwięziono.

P. Willock, poseł nasz przy dworze perskim, jest teraz w *Londonie*. Poróżnił się ze wspomnianym dworem. Nie był lubiony w *Teheranie*, a rząd perski oświadczył gabinetowi angielskiemu, iż wyjazd jego sprawiłby mu ukontentowanie. Prawdziwą przyczyną nieporozumień między obu dworami, jest zapewne odmówiona przez *Anglię* dalsza wypłata posiłkow pieniężnych, które parla-

ment uchwalił, w celu oderwania Persyi od Francyi, zostającey naówczas pod władzą Napoleona. Rząd angielski nie chce teraz dawać tych posiłkow, z przyczyny (jak słyhać), iż persowie wojują z turkami, sprzymierzeńcami naszymi. Znajduje się w Londynie poseł perski, i spodziewamy się niezwłóznego załatwienia nieporozumień między obu dworami.

Londyn, dnia 29 października.
(z Gazety Warszawskiej.)

Radykałisci przysposabiają uroczysty wjazd dla Pana Hunta do Londynu na dzień 11 listopada.

Pan Robert Wilson kazał wydrukować list, który napisał do obywateli w Southwark, względem niesłusznego wywiezienia swego z Francyi. Gazeta Times czyni uwagę, iż nie może się na to skarżyć, kiedy dawniej nieproszony wdawał się czynnie w interessa rządu francuzkiego, do czego, będąc cudzoziemcem żadnego nie mógł mieć prawa. Zastanawia się nad stronnictwem, któremu chciał pomagać we Francyi, to jest, stronnictwem najzawziętszych nieprzyjaciół, jakich kiedy miała wolność, czyli bonapartystów.

Starożytni grecy znali tylko jeden rodzaj papug, który wodzowie Alexandra, króla macedońskiego, sprowadzili do tego kraju. Rzymianie znali tylko papugi indyjskie, póki za panowania Nerona nie sprowadzono także do Rzymu papug z wyższego Nilu, i wyspy Goganda. W jednym z teraźniejszych dzieł angielskich, tyczących się historii naturalnej, wyrachowano 239 gatunków papug.

Wolność druku w Kalkucie pokonała zabobon indyan. Podczas ostatniej uroczystości w Jagrenais tak mało znalazło się ochotników do ciągnięcia ogromnego woza z bożyszczami, iż braminowie żądali pomocy, lecz nikt nie chciał się tknąć sznurów. Wielu mieszkańców Bengalu odbiera już początkowe nauki. Rozdano tysiące książek elementarnych. Wdowy nawet, którym dawniej zabraniano do śmierci, idź za mąż, jeśli się nauczyły abecadła, posyłają teraz córki swoje do szkół publicznych. Sławny reformator Linda Ram-Mohum-Roy daje publiczne nauki w Kalkucie, i wyklada zasady religii krajowej, dowodząc, iż nie pozwala okrucieństw, jakie jej braminowie mylnie przypisują.

Odebrane tu dziś listy z Madras donoszą, iż tam odkryto spisek, w celu wyrznięcia wszystkich europeyzyków, których nazywają Farrynges. Jedni przypisują ten spisek fanatyzmowi religijnemu, a drudzy uciążliwym podatkom, które mieszkańcy płacić muszą.

(z Korr. Warsz.) Dnia 24 b. m. dawał Król długą audyencyą Hrabiemu Clancarty; jak się dowiadujemy, po naradzeniu się Hrabia pożegnał Monarchę, i ma udać się niezwłócznie do Hagi.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z Kur. Warsz.) Do jednej z porządnych oberży w Paryżu, przybyła jakaś Pani dobrze ubrana, i zajęła parę pokojów ozdobnie umeblowanych, w kilka minut pokazała się jej służąca, widziano przez kilka dni wychodzącą z tegoż domu ową panią i jej służącą; gdy po niej jakim czasie obie nie wychodziły, gospodarz otworzył mieszkanie i nie został nikogo, a tym bardziej się zadziwił, gdy uyrzał, że wszystkie firanki, kotary i powłóczki z krzesek, zabrane zostały: wkrótce policya wysłedziła, że owa niby pani i jej służąca były jedną osobą, przebierała się tak zręcznie, iż niepodobna było dostrzedz oszukania; gdy mniemano, że pani znajdowała się w mieszkaniu, taż Pani jako służąca wynosiła dobrze ukryte skradzione rzeczy!

Объявление.

По волю Господина Главнокомандующаго 1 Арміею, Генераль Интендантъ оной объявляетъ, что во время производсва въ Городѣ Киевѣ въ 1823 году Кошпракшова, въ Киевской Казенной Палатѣ будущъ происходивъ шорги на поставку провіанша для продовольствія полевыхъ и внутреннихъ войскъ Генваря 3го, 4го

и 5го; и перешоржки: 7го, 10го и 11го тогоже месяца, а есншли случашся въ шѣ дни праздники, шо съ ошсрочкою до слѣдующаго дня.

1, Для продовольствія войскъ въ Киевской Губерніи расположенныхъ съ 1го Марша 1823 по 1 Марша 1824 года.

2, Для Магазиновъ въ Могилевской Губерніи состоящихъ, съ 1го Июля 1823 по 1 Генваря 1824 года, и

3, Для Бобруйской Крѣпости, Мѣстечка Любоничъ и Города Речицы Минской Губерніи шакъже съ 1го Июля 1823 по 1 Генваря 1824 года.

Свѣрхъ того произведены будущъ въ Могилевской Губерніи и въ Минской, для Бобруйскаго пункша, Мѣстечка Любоничъ и Города Речицы особыя мѣшныя шорги на вышесписанноеъ время съ 1го Июля 1823 по 1 Генваря 1824 года, въ одно время когда будущъ производивъ шорги и въ Киевской Казенной Палатѣ, шо еснъ: въ Генварѣ мѣсяцѣ 1823 года.

На сіи сроки вызывающа желающа къ шоргамъ въ Киевскую, Могилевскую и Минскую Казенныя Палаты съ законными залогами въ пяную часть прошивъ подряда, а на обеспечение задатковъ съ особыми залогами кромѣ Общесшвенныхъ ошѣ Дворянства поставокъ, кои ошпающа на одномъ доверіи, вѣдомости о потребноши провіанша въ каждой Губерніи по вышеозначенному разделенію будущъ досшавлены въ Палаты въ свое время и публично въ оныхъ ошкрыты, вмѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами на основаніи коихъ должны происходить шорги.

Генераль-Интендантъ 1 Арміи
Артиллеріи Генераль-Маіоръ
Шуроговъ.

Октябра 28 дня
1822 года.
М. Шкаловъ.

Зволи Яśnie Wielmożnego Główno dowodzącego 1szą Armią, Jenerał Intendent jej ogłasza, że w czasie odbywających się w mieście Kijowie w 1823 roku kontraktów, w Kijowskiej Skarbowey Izbie będą się odbywać targi na dostawę prowiantu dla utrzymania polowych i wewnętrznych woysk, stycznia: 3go, 4go i 5go, a przetargi: 7go, 10go i 11go tegoż miesiąca; a jeśli przypadną w te dni święta, wtedy odkładają się na dzień następujący.

1od, Dla utrzymania woysk w gubernii kijowskiej rozłożonych od 1go marca 1823go do 1go marca 1824go roku.

2re, Do magazynów w mohilewskiej gubernii będących od 1go lipca 1823go do 1go stycznia 1824go roku, i

3cie. Do bobruyskiej twierdzy, miasteczka Lubonicz i miasta Rzeczycy mińskiej gubernii także od 1go lipca 1823 do 1go stycznia 1824 roku.

Oprócz tego odbywać się będą w mohilewskiej gubernii i w mińskiej, dla bobruyskiego punktu, miasteczka Lubonicz i miasta Rzeczycy osobne miejscowe targi na wyżej wymieniony czas od 1go lipca 1823go do 1go stycznia 1824go roku, w tymże czasie, kiedy będą odbywać się targi i w Kijowskiej Skarbowey Izbie, to jest: w miesiącu styczniu 1823go roku.

Na te terminy wzywają się życzący na targi do Kijowskiej, Mohilewskiej i Mińskiej Skarbowych Izb z prawnymi kaucyami w piątej części podradu, a na zabezpieczenie zadatków z osobnymi kaucyami, oprócz dostaw zgromadzeń szlacheckich, które zostają na samey ulności: wiadomości o potrzebnej ilości prowiantu w każdej gubernii, podług wyżej wymienionego rozdzielenia, będą nadesłane do Izb w swoim czasie, i publicznie w nich odkryte, razem ze szczegółowemi kondycyami i dalszemi prawidłami, na osnowie których mają się odbywać targi.

Oktobra 28 dnia Jenerał Intendent 1szej Armii
1822 roku. Jenerał Major Artylleryi Pi-
M. Szklow. rohow.

Wilno dnia 10 Listopada Roku 1822 r. s.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Домъ неоконченный ошдѣлкою, принадлежащій многимъ кредиторамъ за долги, умершаго банкрота, Виленскаго Обывателя Ходасевича на улицѣ Св. Петра подъ No 1352. оспавался болѣе двадцати лѣтъ въ безобразномъ видѣ нешершнчимъ Палицейскому порядку, и безъ всякой надѣжды бытъ когда либо ошдѣланнымъ; хопя по закону слѣдуешь таковыя запущенныя спроеня ошбирать на вѣчныя времена въ пользу Города, но Городская Дума не имѣвъ у себя суммы на приведение сего дома въ исправное положеніе, не могла причесунить къ конфискаціи онаго — По сему Лиловскій Военный Губернаторъ предписалъ Спрошнелному для Казармъ Коммисеу, принявъ на себя обязанность ошдѣлать сей домъ со всею къ нему принадлежащимъ спроеніемъ, подъ надзоромъ своего члена Виленскаго Полицейсера Г. Шамкова, съ шмъ предположеніемъ, дабы по ошдѣлкѣ ондавалъ его въ наемъ, и выручивъ издержанные деньги Коммисеа на исправленіе употребленные, возвращишь оной кредиторамъ. Въ слѣдствіе сего домъ вышеупомянушой нынѣ прочнымъ и лучшимъ образомъ ошдѣланъ, за сумму 4260 рублей серебромъ, свидѣтельствованную въ цѣнахъ употребленныхъ на него матеріаловъ, въ планѣхъ рабочихъ людямъ и прочимъ издержкамъ подробно по вѣдомостямъ подъ Лишерами А. В. С. D. и F. ко мнѣ предсшавленнымъ, за подписомъ члена Земскаго Суда, въ кошоромъ двѣ кредиторы находились, Писанки, Городскаго Головы Познанскаго, Раимана Карнера, Губернскаго Архитектора Гаврилова и Часнаго Прислава Яцковскаго, при семъ свидѣльствѣ находившихся, а шакъ же масперовыхъ и рабочихъ, имена коихъ означены въ вѣдомости, кошорые его исправляли и продавцовъ спавившихъ для сего дому маше дѣлы; и ошданъ по контракту на шри Года въ наемъ подъ полевую Апшеку по шеснш сошъ врублей серебромъ въ Годъ — По прошешви сего шрехъ годичнаго срока, кредиторы имѣють право заплаитишь Коммисеу 2460 рублей серебромъ, взявъ сей домъ обратно на выручку своихъ долговыхъ прешензій — Если же не будутъ имѣть способа уплатишь сей суммы, то Коммисеа оставляетъ его за собою до совершенной выручки ошдаваемымъ наймомъ своей суммы 2460 руб.; причитай къ тому случившіяся въ продолженіи сего времени издержки на мааыя ежегодныя починки шого дома.

Генералъ Римской Корсаковъ.

Ноября 4. дня 1822 Года.

Dom niedokończony, należący do wielu kredytorów za długi, zmarłego w stanie bankrutstwa, wileńskiego obywatela Chodasewicza, na ulicy ś. Piotra pod N. 1352 położony, więcey dwódziesiętu lat zostawał w stanie szpetnego widwiska, czego porządek policyyny cierpieć nie może, i bez żadney nadziei, żeby kiedykolwiek mógł być dokończonym; chociaż z prawa wypada, podobnie opuszczone budowy zabierać na wieczne czasy na rzecz Miasta, ale Rada Mieyska, nie mając summy na przywiedzenie tego domu do stanu przyzwoitego, do jego konfiskowania przystąpić nie mogła. Zatem Litewski Wojenny Gubernator zalecił Komitetowi budownicemu koszar, przyjąć na siebie obowiązek dokończenia i zreparowania tego domu, ze wszystkiem do niego należącym zabudowaniem, pod dozorem Członka swego Policmeystra Wileńskiego P. Szlykowa, z postanowieniem po dokończeniu około niego roboty wypuszczać w dzierżawę, a uzyskawszy wyłożone

przez Komitet pieniądze na reparacyę, powrócić dóm kredytoróm. Na skutek czego dóm pomieniony, wyreparowany teraz sposobem trwałym i dobrym za summę 4.260 rubli srebrem, poświadczoną w taxie użytych na reparacyę materyalów, opłaty robotnika i dalszych wydatków przez szczegóły wypisanych w wiadomościach pod literami A. B. C. D. i F. mnie podanych, z podpisem członka Sądu Ziemskiego, w którym odbywa się sprawa kredytorów, Pisanki, Głowy Mieyskiego Poznanskiego, Ratmana Karnera, Architekta Guberskiego Gawryłowa i częściowego Przysławy Jankowskiego, którzy się przy tém poświadczeniu znaydowali, a takoz maystrów i robotników, których imiona w wiadomości są wyrażone, a którzy dóm ten reparaowali i nadto dostarczających do tey reparacyi materyalów. Dóm ten za kontraktem został wypuszczony na lat trzy na umieszczenie połowey Apteki, za opłatę po sześćset rubli srebrem na rok. Po upłynieniu tego trzyletniego terminu, kredytorowie mają prawo, zapłaciwszy Komitetowi 2,460 rubli srebrem, wziąć ten dóm na powrót na odzyskiwanie swych długowych pretensyy; a jeżeliby nie byli w stanie opłacenia tey summy, w takim razie Komitet zatrzymuje ten dóm do zupełnego wybrania swey summy 2,460 rubli przez wypuszczanie w dzierżawę, przydając do niey zdarzyć się mogące wprzeciagu tego czasu wydatki na mnieysze coroczne reparacye tegoz domu.

Генералъ Римский Корсаковъ.

P o d r a d.

2. Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na dostawę potrzebney dla posyłającej się do Syberyi do ciężkich robot, albo na posielenie obojey płci aresztantów, zimowey i letney odzieży, podług poczynionych od Wileńskiego Policmeystra modelow, przeznaczzone na targi terminy 10go, 13go i 15go terażniejszego nowembra; a zatem życzący wziąć na siebie taką dostawę aresztantskiej odzieży na następujące trzy lata, od dnia zawarcia kontraktu, zechcą jawić się do Gubernialnego Rządu dla targow na wyżey oznaczone terminy. Nowembra 7 dnia 1822 roku. Assessor Kazimierz Nowicki. Sekretarz Wierzbicki. Naczelnik Stoła Guberski Sekretarz Leonowicz.

Przypozew.

1 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiy Motel Samowładnącego całą Rosyją etc. etc. etc. Przypozew Edyktałny przed Sąd Burmistrz. Radz. Wileń. prawem Gościnnym sądzić się mający z powództwa Soldatki Barbary wprzód Korsonowey a dopiero Łazowskiej i jej nieletniego syna Jana Korsonowa w assystencyi Opieki czyniących, ze skutku Ukazu Rządu Gubern. Wilen. roku 1820 marca 5 dnia, za Nrem 3583, i dekretu roku 1822 julii 21 w Magistracie Wileń. zapadłego, awizacyą i edyktałną cytacyą po kredytorów i różnego tytułu debitorów zmarłego w Wilnie kupca Jermiły Sawielowicza Konowalowa, oraz jego successorow uznawającego, w referencyi do poprzedniczych edyktałnych pozwow ex agnito errore wynosi się, po Star. Savela Hirszowicza i Kaufmana Szmyłownicza z roku 1803 lipca 21 za assygnatą o zł 7750, z r. 1802 marca 9 Sofron Iwanow Korolkow o r. as. 240. Kupiec Iwan Falciew z Kalugi za wezlami z roku 1795 aug. 26 i junii 10 o ass. 9579 k. 49, Siemion Siemionow Szukajew i jego kupiec Sahafonow Nikiforow z Toropecka z r. 1795 zbra 23 za wezlem o r. as. 1186, z r. 1799 zbr. 17 za wezlem kupiec Toropecki Jan Fiedorof Munin o. Muhin o r. s. 450, z r. 1803 maja 29 i 30 Charasim Czetwierykow i Jan Alexiejewicz Zabilew, o r. as 7567 i sreb. 100, z julii 21 tenze Czetwierykow i Piotr Altuchyn o

r. 66. 3260, z xbr. 30 tenże i Wieryski Kupiec Siemion Dymitry Altuchyn o r. s. 710, z r. 1803 8bra d. 5, kupiec Bielewski v. Ahiewski Michał Siehiejew Syniszczy o r. s. 75, Józef Jakubowski, Franciszek Poznański Głowa Miasta Wilna, Sipiłowic, Janczewska, Łukomska z opieką, Slepikowscy i ich opiekunowie, oraz dalsi successorowie i executorowie testamentu zmarłego kupca Wileń. Franciszka Jakubowskiego, o zapłacenia za 180 pudow żelazney blachy r. s. 1200, zą wszystkiemi zaś obżalmi o zasądzenie na rzecz massy Konowalowa powyższych summ z procentami i expensami prawnemi na wszelkich obżal. funduszach, a w niewystarczeniu tych o skutki Ar. 98 z Roz. 4, a to chociażby i pod niestanowic obż. przy zapisaniu amisy na obżal. successorach i executorach kupca Jakubowskiego, o komportacyą pod przysięgą blachy, oraz co czasu sprawy proszonym będzie. S. M. Z.

1822 gbr. 9 dnia wożny świadcę, iż takowego pozwu kopia jedną do drzwi Ratusza Wileń. przybiłem, drugą dla umieszczenia do Kuryera Lit. potrzykroć oddałem i również dla umieszczenia do gazety Moskiewskiej, oraz rozprawę gościnnym porządkiem w Mag. Wileń. ogłosiłem.

Tadeusz Olechnowicz wożny Ptu Wileńskiego. 1822 gbra 9 dnia wolno umieścić do Kuryera Litewskiego. Józef Krzyżanowski P. B. M. W.

List gończy.

1 Z dnia 7 na 8 o godzinie 7ey wieczorem JW. Czechowiczowey Chor. Ptu Zawileyskiego poddani pod majątnością Święciankami w powiecie Zawileyskim będącą, skasami zajęci, Jan Borkowski lokaj i Wilhelm Ragaz v. Jusielanin Kozaczek w Wilnie z domu JP. Bartoszewiczowey, w którym pomieniona JW. Czechowiczowa ma roczne pomieszkanie, dopuściwszy się kradzieży w pieniądzech i dalszych efektach, zbiegli; mając zapewnie do zamiarów swoich fałszywe świadectwo usposobione. Przymioty twarzy ku poznaniu łatwiejszemu są następne, Jan Borkowski wieku lat 20, wzrostu miernego, twarzy ściągłej, włosów ciemno błędn, na oku lewym przez opadnięcie większe jak na prawem powieki, na ślepego wyglądu i znacznie przez to dać się widzieć też oko zmniejszone. Po polsku tłumaczy się źle i nieśmiało. W surducie liberynym ciemno-zielonym, u którego kołnierz ze światło zielonego sukna i guziki metalowe, kamizelka ponsowa kamlocikowa; Wilhelm Ragaz po kozacku ubrany, z takiego sukna jak i pierwszy ma surdut, przy raytuzach ma landpasy z ciemno-zielonego sukna, ma lat 16, wzrostu małego, włosów ciemno-błędn. Każdy z nich może być ubrany we fraku czarnym, których dwa ukradli i wiele innych rzeczy. Ktoby o nich miał wiadomość, będzie łaskaw do Sądu dostawić. Dnia 9 nowembra 1822 roku.

Wincenty Kruczkowski.

2. Na skutek dekretu ogólnego zebrania Rządzącego Senatu, i ogólnego zebrania Monarszego Sowieta Opinii, oraz stosownie do dekretu Białorusko Mohilewskiej Gubernii Sądu Głównego 2go Departamentu, przez Naywyższą konfirmacyą, w roku 1817 potwierdzonych, w wieczyste władanie wielu successorom zeszłego Tadeusza Malinowskiego, Podkomorzego Ptu Rzeczyckiego majątek Mazalów z attynencyami, w teyże Mohilewskiej Gubernii, Rohaczewskim Pcie położony, tudzież w Bychowskim Powiecie Ziemia Uroczyskiem Szlaki nazwaną przysądżających, i z nakazu licznych zwierzechnicznych przedpisań, przeznaczony został dział pomienionego majątku; jakowy przy powtórnym już zjeździe Sądu Podkomorskiego w dniu 20 augusta terażniejszego 1822 roku, z powodu niestanow-

ści wielu konsukcessorow, odroczoney został na dzień 29 gbra tegoż roku, z zastrzeżeniem, iżby o tem terminie stawający successorowie wspólnym wszystkich kosztem, w Powiecie Rohaczewskim mieszkających konsukcessorow niestawających, przez czteroniedzielne obwieszczenie, a odlegle i w innych Guberniach albo za granicą przebywających przez awizacyą w gazetach trzykrotną zawiadomili, a wrazie zaś na terminie powyższym nieprzybycia i zaniedbania onogo, na mocy prawa statutowego Ar. 13 z roz. 9 strażę rzeczy czyli amissyą dekretem Sądu Podkomorskiego założono. Stosownie więc do wyrazow takowego Podkomorskiego dekretu, i do głosu prawa dopiero wzmienionego, tudzież w celu przyspieszenia podziału sched rzeczzonego majątku Mazalowa, gdyby successorowie nieodmienne uczestnictwo mając i dla ukończenia ostatecznego działu, na dzień 29 gbra terażniejszego roku odlegle mieszkający do majątku Mazalowa przybywali, lub prawnie umocowanych plenipotentow przysyłali, ku własnemu ich dobru zawiadania się.

Wolno drukować, Antoni Zukowski Podkomorzy Ptu Rohacz.

2. Sąd Taxatorsko-exdywizorski dekretem Remmissyynym Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego Departamentu 2go w roku 1820 juni 8 dnia zapadłym, na domiar satysfakcyi WW. Kredytorow JW. Józefa i Eleondry z Gielgudow Wereszczyńskich Starostow Upit. naznaczony, z obwieszczenia na instancyą WW. kredytorow wydanego do dóbr Powierczuwia w pćcie Upit. położonych w dniu 30 ominionego mca 8bra roku idącego w zamiarze rozsządzenia sprawy oczewiście zebrał się, lecz gdy znalazł, że obwieszczenie na dniu 30 8bra wyniesione oraz aktami upoważnione, jednak do wiadomości powszechney przez gazetę nie jest oddane, przez co ogólnie wszystkim WW. Kredytorom o exystującym Sądzie exdywizorskim w dobrach Powierczuwie wiadomym być nie może, skutkiem zatym rezolucyi w Sądzie Exdywizor. pod dniem 2 gbra 1822 r. nastaley, wzywa Sąd Exdywizorski WW. kredytorow i pretensorow mających stosunki do massy idącey pod konkurs JWW. Wereszczyńskich Star. Upit., do rychley stannosci w Sądzie Exdywizorskim, zarazem ostrzeżających WW. kredytorow, że koszta które z przyczyny opóźnienia w zjawieniu pretensyow na utrzymanie sądownictwa poniesione zostaną, na tychże W. kredytorach policzone będą. Dat 1822 roku mca gbra 3 dnia w Powierczuwu Anzgary Masłowski b. Sędzia Ziem. Brasł. Exdywizorski Prezes. Józef Wołk Sędzia Ziem. Upit. Exdywizor. Jan Kobecki B. S. Z. T. Exdywizor. Regent Exdywizor, Józef Paszkiewicz.

3. Od Wileńskiej Składowey Tamożni ogłosza się, iż w niey w trzech tern. wach, a mianowicie pierwszym 9go, drugim 13go, a trzecim ostatecznym 22 dnia terażniejszego miesiaca listopada, z rana od godziny 8mej, będą publicznie przedawane sukna skonfiskowane, w 69 postawach, mianry 1,514 arszynow, i chustki bawelniane nabijana w 30 odrzynkach, 293 sztuk. Dnia 4 nowembra 1822 roku. Zarządzający Fon Smitten.

Za Sekretarza Radca tytularny Multiański.

	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	W i a t r y.	Odmiana w powieci
Obserwacye meteorologi- czne.	dnia 8 średnia	27 cal. 11,0 lin.	+ 4,75 stopni	Poludn. Zachod.	Pochmurno
	dnia 9 średnia	27 — 10,2 —	+ 4,5 — —	Poludniowy	Pogoda
	dnia 10 godz. 8	27 — 8,4 —	+ 2, — —	Poludniowy	Pogoda